

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 308

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 4 martie 1955



La consfătuirea fruntașilor din agricultură, prof. univ. G. Ionescu-Sisești (stînga), de vorbă cu țărani muncitori participanți la consfătuire.

10 ani de la 6 Martie 1945

La 6 Martie anul acesta oamenii muncii din R.P.R. sărbătoresc cu entuziasm împlinirea a 10 ani de la data cînd poporul nostru, condus de partid, a zădărnicit manevrele cercurilor imperialiste împunînd izgonirea guvernului reacționar al lui Rădescu și aducerea la conducere țării a unui guvern democratic, în care clasa muncitoare avea rol conducător.

Ziua de 6 Martie 1945 se înscrie ca o dată memorabilă în istoria luptei poporului nostru pentru democrație, pace, libertate și independență națională.

Eliberarea țării noastre de sub jugul fascismului de către glorioasa Armată Sovietică a dat putință poporului român, condus de partid, să-și ia soarta în propriile sale mâini și să pornească pe calea construirii unei adevărate democrații.

Partidul Comunist Român, care se dovedise singurul apărător devotat al intereselor poporului, conducătorul și organizatorul luptei pentru răsturnarea dictaturii fasciste, țese din ilegalitate cu un puternic prestigiu în rîndul maselor. În condițiile create de eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, partidul a pus în jurul său masele cele mai largi ale clasei muncitoare, ale țărânilor și intelectualității în lupta pentru sprijinirea frontului antihitlerist, pentru democratizarea țării, pentru refacerea economiei distruse de război și de jaful hitlerist și pentru înlăturarea reformei agrare. În același timp, clasele exploatare, care aveau în mîinile lor puterea economică și de jaf și pentru înlăturarea reformei agrare. În același timp, clasele exploatare, care aveau în mîinile lor puterea economică și de jaf și pentru înlăturarea reformei agrare...

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, întregul nostru popor s-a ridicat cu hotărîre împotriva acestui plan monstruos. Deși în acea perioadă partidul era în minoritate în guvern, totuși el se sprijinea pe forța crescîndă a maselor largi populare, care vedeau în partid singurul lăptălor consecvent pentru apărarea intereselor lor vitale.

În această perioadă partidul a desfășurat o largă activitate pentru nimicirea organizațiilor legionar-fasciste și pentru demascarea activității trădătoare a partidelor burghezo-moșieresti și a social-democrațiilor de dreapta, cîușind să le izoleze de masele largi ale țărânilor și miicii burghezi. Totodată partidul mobiliza masele muncitoare la lupta pentru răsturnarea guvernului cu majoritate reacționară și aducerea la putere a unui guvern democratic.

La chemarea partidului, clasa muncitoare a sprijinit activ revendicările țărânilor cu privire la exproprierea pămînturilor moșieresti, în scopul împrumutării țărânilor fără pămînt și cu pămînt puțin. Lupta pentru înlăturarea revoluționară a reformei agrare a trezit la viață politica conștientă a masei cele mai largi ale țărânilor noastre muncitoare. În locul acestei lupte s-a făcut și s-a cimentat alianța de nezdruccinat dintre clasa muncitoare și țărâniile noastre — forță socială care a deschis calea răsturnării regimului burghezo-moșieresc și a instaurării puterii populare.

Puternica ofensivă a maselor, conduse de partid, izolarea crescîndă de mase a partidelor reacționare și înlăturarea continuă a influenței P.C.R. în mase, ca și cucerirea de către popor a unor însemnate poziții în aparatul de stat — au creat premisele pentru zdrobirea completului imperialist care a cîmînat cu lovitură militară-fascistă pămîntul nostru ziua de 24 februarie 1945.

Dejucînd manevrele reacțiunii și arătînd prin fapte că este hotărît să nu permită întoarcerea la treburile întinșate, poporul nostru a adus la 6 Martie 1945 la cîrmă stăutul nostru guvern democratic prezidat de dr. Petru Groza, guvern în care clasa muncitoare deținea rolul conducător.

Partidul a organizat apol lupta maselor pentru cucerirea întregii puteri de stat de către clasa muncitoare în alianță cu țărâniile noastre muncitoare, luptă care a determinat izgonirea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei, răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Romîne.

Anul acesta poporul român și minoritățile naționale împlinesc ziua de 6 Martie în condițiile luptei pentru continua întărire a stăului nostru democrat-popular, pentru construirea socialismului în patria noastră.

În cei zece ani care au trecut de la 6 Martie 1945 regimul de democrație populară s-a consolidat definitiv, dovedindu-se cea mai democratică orînduire socială și de stat din istoria poporului nostru, fapt pentru care se bucură de sprijinul nelimitat al întregului popor. Izvorul forței și țării stăului nostru democrat popular, temelie lui de nezdruccinat constau în alianța dintre clasa muncitoare și țărâniile noastre muncitoare, alianță în care clasa muncitoare are rolul conducător. Un factor deosebit de important al coeziunii interne și forței stăului nostru îl constituie colaborarea și prietenia fraternală a poporului român cu minoritățile naționale. Și în zece ani care au trecut de la 6 Martie 1945 au fost ani de însemnate succese în lupta pentru industrializarea socialistă a țării, pentru dezvoltarea agriculturii, pentru avîntul învățămîntului, al artei și literaturii, al științei.

Acum, cînd au trecut 10 ani de la 6 Martie 1945, oamenii muncii din țara noastră își încearcă eforturile în lupta pentru construirea socialismului, ducînd bătaia luptei pentru îndeplinirea sarcinilor ultimului an al primului nostru plan cincinal. Muncitorii, țărânii muncitori, intelectualii, toți oamenii muncii din patria noastră muncesc fără preget și cu olan sporit pentru a da viață sarcinilor cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Poporul nostru își înconordează forțele pentru a obține noi realizări în dezvoltarea industriei grele — baza dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale și a capacității de apărare a patriei — pentru a organiza pe această bază avîntul agriculturii și al producției bunurilor de larg consum. Întregul popor a îmbrățișat cu însușire lozincă lansată de partid și guvern pentru realizarea în anul 1955 a unei producții de 10 milioane de tone de cereale.

Înfăptuind cu perseverență programul de măsuri economice elaborat de partid și guvern, poporul nostru muncesc neobosit pentru asigurarea ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Poporul nostru sărbătorește în acest an ziua de 6 Martie în condițiile intensificării luptei pentru întărirea păcii și colaborării internaționale. Lucrările celei de a 5-a sesiuni de Marii Adunări Naționale, cîvintarea rostită la această sesiune de către președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., tovarășul Gheorghiu-Dej și Declarația Marii Adunări Naționale au reafirmat încăodată politica consecventă de pace a stăului nostru democrat-popular.

Poporul român este sincer iubitor de pace. Concentrînd-și eforturile în vederea dezvoltării economice și culturale a patriei sale, poporul nostru nu amenință pe nimeni și nu se leme de amenințări. El este ferm hotărît să apere munca sa pașnică, libertatea și independența sa națională împotriva oricărui agresor.

În același timp poporul nostru urmărește cu vigilență acțiunile cercurilor agresive îndreptate împotriva păcii și securității popoarelor stînd lemn la postul său de luptă și fiind hotărît să facă față cu cîinste sarcinilor de răspundere care îi revin în lupta pentru apărarea păcii.

Stringîndu-și tot mai mult rîndurile în jurul partidului și guvernului, poporul român condamnă politica cercurilor conducătoare din S. U. A. care desfășoară tot felul de acțiuni provocatoare împotriva țării noastre. Zădărnice sînt visurile cercurilor agresive americane care urzesc tot felul de planuri cu privire la restaurarea rîndurilor burgheze și a jugului imperialist în țara noastră.

„Cei care nutresc speranța restaurării rîndurilor capitalistomoșieresti în România, astăzi după 10 ani de statornicire a puterii oamenilor muncii, pot să fie siguri că acestia vor fi să-și apere patria și cuceririle revoluționare ca niște oameni care au trecut prin focul luptelor revoluționare și au învățat să-l bată pe dușman”. Aceste cuvinte rostite de președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. — tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — la recenta sesiune a Marii Adunări Naționale, exprimă voința întregului nostru popor, hotărîrea de a-și apăra libertățile și drepturile cucerite, încrederea în viitorul luminos al patriei.

În rîndurile uriașului lagăr al păcii și socialismului care numără 900 milioane de oameni, poporul nostru pășește ferm înainte pe calea socialismului.

Consfătuirea fruntașilor în agricultură

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Romîne, în preajma începerii muncilor agricole din primăvara și vara anului 1955, au convocat această consfătuire de lucru la care participă: primii secretari și secretari ai comitetelor regionale și a desfășura o largă muncă politică de masă, pentru a mobiliza întreaga țărânie muncitoare în vederea buneî organizării și desfășurării muncilor agricole din acest an; președinți de sfaturi populare regionale, raionale și comunale, organe locale ale puterii de stat, care, sprijinindu-se pe masele largi ale țărânilor muncitoare, vor trebui să organizeze, ca adevărați gospodari, îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor muncilor agricole; oameni de știință din agricultură, ingineri și tehnicieni agronomi, organizatori ai producției agricole, îndrumători și sfătuitoari ai țărânilor muncitoare în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate; cadre conducătoare, tehnicieni și muncitori fruntași din gospodăriile agricole de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, care au un rol de mare însemnătate în ridicarea nivelului tehnic al agriculturii și în transformarea socialistă a satului; președinți de gospodării colective și de întovărășiri agricole, brigadierii, colectivii fruntași, elemente înaintate ale țărânilor noastre muncitoare care, prin buna organizare a muncii în comun, au obținut rezultate bogate la hectar, demonstrînd prin exemplul lor superioritatea agriculturii socialiste; țărani muncitori cu gospodării individuale, fruntași ai recoltelor bogate, oameni vrednici care folosesc metode agrotehnice înaintate și dovedesc milioanele de țărani individuali că dacă muncesc pămîntul cu pricepere obțin recolte îmbelșugate. (Applauze).

Scopul acestei consfătuiri este ca, folosind experiența pozitivă dobîndită în organizarea și desfășurarea muncilor agricole în anii 1953 și 1954, să stabilim împreună o serie de măsuri practice pentru executarea în bune condiții a muncilor agricole în anul 1955, spre a obține o producție sporită la hectar, o creștere considerabilă a producției agricole globale și a producției de cereale-marfă.

Această consfătuire dă posibilitate participanților veniți din toate colțurile țării să facă un larg schimb de experiență cu privire la conducerea organizarea și îndrumarea producției agricole și la aplicarea celor mai bune metode de lucrare a pămîntului și de îngrijire a plantelor pentru a obține recolte mari la hectar.

Consfătuirea noastră și măsurile practice pe care le vom stabili în vederea muncilor agricole din acest an trebuie să constituie un mijloc puternic de mobilizare a tuturor organelor de partid și de stat, a întregii țărâniile muncitoare, a tuturor celor ce muncesc în agricultură la lupta pentru obținerea unei recolte mai mari decît în anul de pînă acum. (Applauze).

Consfătuirea pe țară a fruntașilor în producția agricolă, care a avut loc anul trecut, urmată de consfătuiri și demonstrații practice pe regiuni, raioane și comune, a dat bune rezultate în mobilizarea oamenilor muncii din agricultură în vederea sporirii producției agricole. Sîntem convinși că și consfătuirea aceasta va da rezultate pozitive.

Realizarea unor recolte bogate la toate culturile în 1955 depinde în bună parte de rezultatele obținute în desfășurarea lucrărilor agricole încă din toamna anului 1954 și de măsurile luate în timpul iernii.

Datorită mobilizării activului de partid și al sfaturilor populare și efortului oamenilor muncii din agricultură, campania agricolă din toamna anului 1954 a avut ca rezultat efectuarea unui volum de lucrări agricole mai mare ca oricînd.

Au fost arătate peste 6 milioane hectare și suprafața de 3,4 milioane hectare a fost însămițată cu culturi de toamnă, din care cu grîu și secară 3,2 milioane hectare, cea mai mare suprafață care s-a însămițată pînă acum la noi în țară cu aceste valoroase culturi. Față de anul 1953, suprafața însămițată cu culturi de toamnă în anul 1954 este cu aproape 300 mil hectare mai mare.

Înămițările de toamnă au fost executate într-un timp scurt de cea. 4 săptămîni, ele fiind terminate în cea mai mare parte a țării la data de 10 noiembrie. În toamna anului 1954 însămițările s-au efectuat în condiții agrotehnice superioare anilor trecuți. A fost pusă la dispoziția țărânilor muncitoare cantitatea de aproape 25 mil tone semințe de soi. S-a însămițat cu mașina în rînduri o suprafață de aproape 1,4 milioane hectare. Pentru a se asigura o recoltă sporită la hectar s-au aplicat pe suprafețe mult mai mari decît în anii trecuți gunoi de grajd și îngrășăminte chimice.

Cele 3.400.000 hectare semănate cu culturi de toamnă sînt acum bine dezvoltate și înfrînte.

Faptul că în toamnă am arat pentru culturile de primăvară o suprafață de peste 2 milioane și jumătate hectare ne-a creat condiții favorabile ca lucrările agricole de primăvară să fie executate în termen mai scurt și în bune condiții și să obținem în anul acesta recolte mari la hectar.

Aceasta dovedește că țărâniile noastre muncitoare nu numai că a înțeles importanța arăturilor de toamnă, dar le și aplică din ce în ce mai larg.

La gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole stațiunile de mașini și tractoare au efectuat în campania de toamnă un volum de lucrări mai mare decît în anii trecuți și de calitate mai bună. De asemenea, țărâniile muncitoare cu gospodării individuale, într-ajutorîndu-se, a folosit mai bine uneltile și atelele proprii.

Pentru buna desfășurare a muncilor agricole în anul acesta, partidul și guvernul au luat în cursul iernii măsuri menite să asigure repararea din timp a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole existente în S.M.T.-uri și gospodării de stat. De asemenea, au fost aprovizionate cu combustibil și materiale atelele de fierărie din comune și sate pentru a putea repara din vreme întregul utilaj agricol al țărânilor muncitoare. Ca urmare S.M.T.-urile și țărani muncitori sînt pregătiți pentru a începe, cu toate forțele, lucrările agricole de primăvară.

Mai avem de arat în primăvară peste 3 milioane hectare, iar de însămițat mai mult de 6 milioane hectare; toate aceste lucrări trebuie însă făcute în termenul cel mai scurt și în cel mai bune condiții agrotehnice, folosind experiența fruntașilor în agricultură și sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi.

Măsurile pentru sporirea producției agricole în anul 1955 se bazează pe prevederile proiectului de Directive ale Consiliului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, proiect care va fi supus dezbaterii populare în următorul congresului.

Pentru aplicarea în viață a hotărîrii plenare lărgite din august 1953 a Comitetului Central, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri economice, tehnice și organizatorice, menite să ducă la sporirea producției agricole în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole.

Încă din toamna anului 1953 au fost marite investițiile în agricultură, iar în anul 1954 volumul acestora a ajuns la peste 1,8 miliarde lei. În anul 1953-1954 agricultura a primit un număr de 5.920 tractoare, 1.750 batoze pentru treieratul pîșoaselor, 815 combine auto-populate, 2.777 secerători-legători, precum și alte mașini și unelte agricole.

În anul 1955, investițiile în agricultură se vor ridica la cea. 2 miliarde 800 milioane lei, urmînd ca agricultura să fie înzestrată în cursul anului acesta cu încă 2.540 tractoare, 4.370 pluguri de tractor, 1.655 semănători pentru cereale, 1.600 secerători-legători, 1.200 batoze, precum și alte mașini și unelte agricole.

O atenție deosebită s-a dat producției de mașini și unelte agricole necesare gospodăriilor țărânilor muncitoare. Astfel, în anul 1954 au fost produse 17.000 pluguri cu tracțiune animală, 3.000 prășitoare cu tracțiune animală, 1.277 semănători, precum și un număr mare de sape, seceri, coase, furci etc.

O parte din acestea au fost cumpărate de țărani, fie în mod individual, fie asociați, iar o parte din uneltile și mașinile au fost puse la dispoziția țărânilor muncitoare prin cele 3.800 centre de închiriat mașini care funcționează pe lângă cooperativele sătești.

Pentru anul 1955 se prevede a se produce 41.000 pluguri cu tracțiune animală, 24.400 prășitori cu tracțiune animală, 30.000 grape cu colți, 5.700 semănători.

Țărâniile muncitoare primind din partea stăului democrat-popular credite acordate în condiții avantajoase. În anul 1955 volumul creditelor acordate țărânilor muncitoare crește cu 30% la sută față de 1954. Pentru a înlesni gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor și țărânilor muncitori cu gospodării individuale procurarea de credite a luat ființă, la începutul acestui an, Banca Agricolă, care și-a început activitatea.

Creșterea investițiilor în agricultură, înzestrarea ei cu un număr din ce în ce mai mare de tractoare, mașini și unelte agricole și ajutorul acordat țărânilor muncitoare au permis ca în anul 1954 să se realizeze progrese în dezvoltarea agriculturii, obținîndu-se o producție globală de 9 milioane tone cereale.

Înzestrarea agriculturii noastre cu tractoare și mașini agricole perfecționate a fost posibilă datorită faptului că regimul democrat-popular a dat o mare atenție industriei grele și în primul rînd industriei constructoare de mașini, creată în anii puterii populare, ceea ce constituie o mare victorie și mîndrie a poporului român. Partidul și guvernul vor duce și în viitor o politică fermă, neabătută de la principiile marxist-leniniste de construire a economiei socialiste, dezvoltînd continuu industria grea, baza dezvoltării întregii economii naționale și izvorul unei stări a poporului muncitor. (Applauze puternice), Tovarăși,

În cadrul consfătuirilor noastre s-au discutat pe larg măsurile tehnico-organizatorice care trebuie luate pentru buna organizare și desfășurare a muncilor agricole în primăvara și vara anului 1955. Fruntași în agricultură, ingineri și tehnicieni agronomi, oamenii de știință din agricultură au arătat ce metode agrotehnice au folosit pentru a obține recolte bogate la hectar, ce imense posibilități de sporire a producției are fiecare țărân individual, fiecare întovărășire agricolă, fiecare gospodărie colectivă și gospodărie de stat, dacă lucrează bine pămîntul, alege bine sămînța și însămițează la timp, îngrijesc cu mult treburile culturile și stringe recolta în timp scurt și fără pierdere.

Rezultatele obținute în anul 1954 în sporirea producției la hectar la o serie de culturi și în special recolta bună de porumb, precum și producțiile mari obținute de fruntașii în agricultură, așa cum au arătat tovarășii care au luat cuvîntul în cadrul consfătuirilor, dovedesc că este posibil să realizăm în anul acesta producții mari la toate culturile și mai ales la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui. Să ne concentrăm toate eforturile pentru a obține în anul 1955 o recoltă de 10 milioane tone de grîu și porumb, o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar. (Applauze puternice).

(Continuare în pag. II-a)

O forță uriașă în lupta pentru pace

În acest an, Ziua Internațională a Femeii, 8 Martie, se sărbătorește sub semnul luptei hotărîte a popoarelor pentru pace, sub semnul unității de nîmîncint a tuturor celor ce luptă împotriva dezilăturirii războiului atomic. În zilele acestea, cînd în întreaga lume se desfășoară campania de stringere a semnăturilor pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, femeile de pretutîndenți își string rîndurile, exprimîndu-și hotărîrea fermă de a-și mobiliza toată energia lor creatoare pentru marea cauză a salvării păcii. Îngrijorate de perspectivele sumbre ale războiului atomic pe care îl pregătesc cu febrilitate cercurile agresive imperialiste, femeile de pe întregul glob pămîntesc luptă pentru apărarea vieții copiilor și căminelor lor.

Femeile din țara noastră sărbătorec în îndrăgita mîndrie ziua de 8 Martie. Cînt de deosebită este viața nouă pe care o trăiesc astăzi în patria noastră liberă, fată de disprețul și umilința la care erau supuse în timpul burghezo-moșierimii! Cînt de uriașe sînt transformările petrecute în viața femeilor în anii regimului democrat-popular!

Femeile, care formează mai mult de jumătate din populația țării noastre, sînt astăzi o forță creatoare și activă. Ele au pus cu entuziasm și abnegație această forță în slujba construcției vieții noi din patria noastră. Pe acest drum, femeile muncitoare și-au dovedit din plin puterea lor de muncă, capacitatea creatoare. La marșele transformării înlăturării în țara noastră, femeile au dat o contribuție importantă, integrîndu-se în toate domeniile vieții politice, economice și sociale.

De multă dragoste și grijă se bucură femeia mamă. Peste 25.000 de mame au fost decorate cu „Gloria maternă” și „Medalia Măternității”, un mare număr de femei poartă înaltul titlu de „Mamă eroină”. Creșterea continuă a rețelei de cămine și creșe în care sînt îngrijii copiii pînă la vârsta de 7 ani ușurează munca în producția a femeii-mame.

Educatoarele, învățătoarele și profesorele din țara noastră — peste 60 la sută din numărul total al cadrelor didactice — sînt înconjurare de stima întregului popor. În activitatea de școală și extrascolară, femeile din învățămînt muncesc cu avînt sporit pentru a-și îndeplini nobila misiune ce le-a fost încredințată, de a crește tinerii devotați patriei și cauzei construirii socialismului, militanți înfrîcărîți în lupta pentru apărarea păcii. Ele sîdesc în inimile copiilor noștri dragostea fierbinte pentru marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, pentru toate popoarele lumii.

În munca obștească, învățătoarele și profesorele luptă neobosit pentru lichidarea analfabetismului, pentru răspîndirea culturii la sate, pentru înarmarea țărânilor muncitori cu cunoștințe agrotehnice înaintate, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Partidul, guvernul și întregul nostru popor muncitor acordă o înaltă prețuire femeilor care muncesc în învățămînt. Oamenilor muncii le sînt cunoscute numele tovarășilor acad. prof. Raluca R. Pan, rector al Universității „V. Babeș” din Cluj, laureată a Premiului de Stat, al tovarășei Stela Andreescu, profesoară emerită, șefa secției de învățămînt a raionului „N. Bălcescu” din Capitală și al multor alte educatoare, învățătoare și profesore fruntașe.

În ziua de 8 Martie, 135.000.000 de femei din 65 de țări, rîndite cu în Federația Democrată Internațională a Femeilor, se grupează și o mai puternică hotărîre, alături de oamenii cîștii din lumea întreagă, în lupta împotriva manciilor atomice, împotriva provocărilor de războie, pentru salvarea păcii.

În fața femeilor din lumea întreagă sînt minunatul exemplu al glorioaselor femei sovietice, constructoare ale comunismului. Educatoarele de partid comunist, milioanele de femei sovietice își pun întreaga lor capacitate creatoare în slujba înlăturării și înfrîngerii patriei, a construirii orînduirii comuniste.

Femeile sovietice aduc o contribuție deosebit de valoroasă la dezvoltarea științei și tehnicii, a artei și literaturii. Mai mult de 2.500.000 de femei sovietice lucrează în instituțiile științifice, de învățămînt și cultural-educative.

Femeile sovietice, care în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei și-au vărsat sângele, alături de soții, fiii și părinții lor, pentru ca viața să birue moartea, se află astăzi în primele rînduri ale luptei pentru apărarea păcii.

În marea Chină populară și în celelalte țări democrat-populare femeile sînt respectate și prețuite; ele se bucură de toate drepturile și libertățile democratice, iar parte activă, alături de bărbați, la viața politică și socială, îndeplinind munci de răspundere în conducerea stăului, participînd activ la construirea vieții noi.

În condiții grele împîmîni și sărbătorec ziua de 8 Martie femeile din țările capitaliste, coloniale și dependente. Ele luptă cu hotărîre pentru drepturile lor vitale, pentru majorarea salariilor, pentru introducerea protecției muncii și a asigurărilor sociale de stat, pentru sporirea alocațiilor destinate învățămîntului public și pentru ocrotirea vieții copiilor.

Pentru a întîmpina cu cîinste Ziua Internațională a Femeii, secțiile de învățămînt și organele sindicale trebuie să desfășoare o largă acțiune în toate școlile și fabricile din țară. Astfel, în zilele din preajma lui 8 Martie trebuie să se țină adunări festive în care învățătoarele sau profesorele vor vorbi elevilor și studenților despre însemnătatea acestei zile. În cadrul adunărilor vor fi evidențiate elevele și studențele fruntașe la învățătură și în activitatea obștească.

În săptămîna de la 7 la 12 martie, în cadrul orelor educative, la școlile de 7 ani, profesionale și medii, prin grîja directorilor, dirigintilor și a organizațiilor U.T.M., trebuie să se discute teme legate de însemnătatea zilei de 8 Martie.

În întîmpinarea zilei de 8 Martie, organizațiile sindicale, în colaborare cu organizațiile U.T.M. și conducerea unităților de învățămînt au datoria să mobilizeze femeile care lucrează în învățămînt să participe pe o scară cît mai largă la acțiunile obștești, la răspîndirea cunoștințelor agrotehnice, la lichidarea necîștii de carte.

Femeile din toate instituțiile de învățămînt trebuie să participe activ la mobilizarea maselor largi de femei de la orașe și sate pentru semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii. Ele trebuie să fie în fruntea echipelor pentru stringerea de semnături pe Apelul pentru pace. În așa fel încît toate femeile să cunoască și să semneze Apelul.

Ziua de 8 Martie va trebui să constituie un prilej de îmbunătățire a activității desfășurate în rîndurile femeilor pentru ridicarea conștientă a nivelului cultural, politic și profesional al acestora, pentru mobilizarea și mai activă a femeilor în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Impotriva războiului atomic, pentru PACE!

Jurnalul vorbit

Numeroase cadre didactice din Capitală au participat la „Jurnalul vorbit” închinat luptei pentru pace, care a avut loc zilele acestea la Clubul sindical al muncitorilor din învățămînt.

În prima parte a acestui „Jurnal” s-a prezentat, în cadrul acțiunii organizate de Consiliul Mondial al Păcii pentru aniversarea sociologului francez Montesquieu, o conferință a tovarășului V. Lipăti, lector la Facultatea de Iiologie din București. Conferințiarul a subliniat, în expunerea sa, actualitatea operelor gînditorului francez, valoarea „Scrisorilor persane” create de el acum 200 de ani.

În continuare, prof. univ. Horia Hulubei a făcut o expunere despre folosirea energiei atomice. Explicînd în ce constă această nouă energie descoperită de știință, prof. univ. Hulubei a arătat scopurile mirșave în slujba cărora se pregătesc s-o pună în aplicare la țările noastre, precum și faptul că în fruntea luptei pentru pace, pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice se află marea Uniune Sovietică. Subliniînd perspectivele nebănuite pe care le poate aduce energia atomică omenirii, vorbitorul a arătat că aceste perspective se vor transforma în realitate numai prin lupta popoarelor împotriva războiului, pentru fericire, pentru viață.

În încheierea „Jurnalului vorbit”, tovarășul Anton Teodor, din redacția ziarului „Munca”, a prezentat situația internațională, arătînd o serie de fapte care caracterizează uneltirile imperialiștilor aflițorii la un nou război. Vorbitorul a arătat apoi aspecte din munca pașnică, constructivă a popoarelor din lagărul păcii și socialismului.

Participanții la „Jurnalul vorbit” s-au întîlnit apoi în jurul cu conferințiarul despre problemele literare, științifice și politice ridicate.

N. BURCEA

Intăresc semnătura lor prin fapte

Era într-o vineri la amuză în sala de festivități se adunaseră toate elevele și cadrele didactice. O zi mare în viața școlii medii nr. 21 de fete din Capitală, o zi închinată semnării Apelului Consiliului Mondial al Păcii.

Au vorbit atunci și profesorele și elevele. Fiecare cuvînt al lor era pornit din inimă, arăta hotărîrea de a lupta pentru zădărnirea uneltirilor cercurilor agresive occidentale, împotriva dezilăturirii unui război atomic. Rînd pe rînd au luat cuvîntul profesora Elena Angelescu, învățătoarea Paulina Teodorescu, elevele Iulia Israel, Rodica Andreescu, Marieta Landman. „Vom întări semnătura pe care o punem pe Apelul de la Viena muncind cu și mai mult elan” — acesta a fost angajamentul tuturor.

„Au trecut de atunci numai trei săptămîni. Dar dacă te uci în catalogue, dacă asiiți la lecții, dacă te interesezi de felul în care se îndeplinește planul de muncă al școlii, alungi la con-

cluzia că angajamentele luate se transformă în fapte. Iată, de pildă, catalogul clasei a IX-a „A”. În ultimele trei săptămîni, elevele Arșuliu Clămuran, Ecaterina Dragomir și altele au obținut la toate materiile numai nota 5. Cornelia Ionescu, Ana Avramescu, Stela Marcu, Antoaneta Tănăsescu, eleve în clasa VIII-a „A”, au în catalogue de asemenea numai nota 5.

Învățătoarele și profesorele școlii muncesc acum cu și mai mult avînt pentru a asigura însușirea tematică a cunoștințelor de către eleve. Astfel, tovarășele Elena Angelescu și Elena Teodor, profesore de geografie, acordă o mare atenție folosirii materialelor inițiale la lecții și confecționează, împreună cu elevele lor, material didactic. Profesorele de matematică Marieta Dinescu și Florica Rusu acordă o mare atenție întăririi rămînerii în urmă la învățătură a elevilor. Elevele pregătite de aceste profesore au obținut succese însemnate în e-

tapa raională a Olimpiadei de matematică. Duminică, toate cadrele didactice din raionul N. Bălcescu au format echipe care au mers din

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

Sporirea producției de cereale este lucrul cel mai important în dezvoltarea agriculturii. Rezolvarea problemei cerealelor este condiția principală pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii și pentru îmbunătățirea continuă a alimentației populației. Mal mult griu și porumb înseamnă hrană mai multă pentru populație; mal mult porumb, orz, ovăz, înseamnă mai mult nutreț pentru vite, înseamnă mai multe posibilități de a crește porci și păsări, înseamnă mai multă carne, lapte, grăsimi, ouă, piel, lână și multe altele.

În agricultura țării noastre, porumbul ocupă un loc de frunte. Putine plante răspândite atât de bine muncă cultivatorului cum o răspândește porumbul. El poate fi folosit pentru hrana oamenilor, poate fi folosit ca furaj pentru creșterea și îngrășarea animalelor, ca materie primă importantă în industria de amidon, glucoză, spirit și altele.

Suprafețele cultivate cu porumb au ajuns pînă la aproape 40 la sută din suprafața arabilă totală a țării. România deține primul loc în Europa și al treilea loc în lume în cultura porumbului.

Acest lucru nu este întâmplător. Condițiile de climă și sol din țara noastră sînt favorabile culturii porumbului; avem pămînturi fertile, călduri care ajută creșterea, ploi de vară care ajută legatul și toamne prielnice cocerții și recoltării porumbului.

Care au fost producțiile medii pe țară la hectar obținute în trecut la cultura porumbului? Ele au variat în funcție de condițiile de climă și au reprezentat recolte medii între 940 și 1.395 kg. anual, calculate pe perioade de cîte 10 ani. Dar s-au realizat de multe ori, pe suprafețe întinse, recolte anuale medii de peste 2.000 kg porumb la hectar, deși pămîntul se mucea cu mijloace tehnice înapoate.

În decursul a peste două secole de cînd se cultivă porumbul ca plantă principală de cultură, țărani noștri au acumulat o uriașă experiență în cultura porumbului, experiență transmisă din tată în fiu.

Încă la mijlocul veacului trecut, marele patriot și om de știință, Ion Ionescu de la Brad a studiat temeinic această experiență, căci el considera faptul că muncă este în primul rînd „faptul că pămîntul să rodască, ca vitele să se înmulțească și ca toată lumea să se hrănească din rodul ostentilor sale”. Pe baza experienței de muncă a țărănilor el a stabilit o serie de reguli agrotehnice, din care unele își păstrează întreaga lor valoare și în zilele noastre. În lecțiile și lucrările sale din anul 1887, vorbind despre cultura porumbului, el a subliniat importanța arăturilor de toamnă și a arăturii cîmpului, porumbul cere să fie pămîntul gînuț mult și bine, ei nu se teme de îngrășare... bine este să se semene în linii cu semănătoare... (adică așa cum spunem noi astăzi, să se semene în rînduri).

Comisia trimisă în februarie 1878 de minister la ferma-model de la Brad, organizată de Ion Ionescu de la Brad pentru a constata rezultatele obținute de acesta, arată că „păpusul semănător în linie și culturi au produs mai mult decît cei semănați din amănătură și că Ionescu de la Brad este foarte dispus a generaliza semănător în linii, avînd întregul avantaj de a-și cultiva cu mașinile, de a dobindi roade mai multe și de a întrebuițina sămînța mai puțină”.

Ion Ionescu de la Brad a arătat prin experiențele pe care le-a făcut la această fermă-model sporurile mari de recoltă de porumb ce se obțin prin folosirea lucrărilor raționale în cultura acestei plante. Prin semănător porumbului cu mașina în rînduri a obținut 2.120 kg. porumb la hectar față de 1.413 kg. obținute pe terenul unde porumbul a fost semănat prin împraștire, și 3.650 kg. la hectar, cînd porumbul a fost semănat cu mașina în rînduri, într-un pămînt bine îngrășat. El a arătat prin această rolu, hărăzitor pe care-l au metodele agrotehnice avansate în obținerea recoltelor mari de porumb.

Din păcate însă, oamenii de știință din agricultură, inginerii și tehnicienii agronomi n-au mers cu consecvență pe calea deschisă de Ion Ionescu de la Brad. N-au studiat îndeajuns experiența bogată și îndelungată a țărănilor noastre în cultivarea porumbului, nu s-au preocupat să generalizeze această experiență, să elaboreze reguli și metode noi agrotehnice în raport cu condițiile concrete din diferitele regiuni ale țării.

În ciuda importanței porumbului în economia țării noastre, Ministerul Agriculturii și organele de planificare, influențate de o serie de teorii greșite ale unor specialiști, teoriile dăunătoare economiei naționale și interesele țărănilor muncitoare, au mers pe linia reducerii suprafețelor însămînțate cu porumb.

Nu s-a ținut seama că porumbul, prin multiplele sale calități nutritive, nu poate fi comparat aproape cu nici o altă plantă, fiind o cultură de bază în creșterea animalelor și sporirea productivității lor. Porumbul este unul din cele mai valoroase furaje concentrate pentru hrănirea animalelor și în special pentru îngrășarea porcinilor: cocenii de porumb, însoțindu-se separat de știuleți, asigură o bună hrană succulentă pentru animale și în special pentru vechile de lapte.

Îată cum au evoluat suprafețele semănate cu porumb, între anii 1948-1953:

1948	3.673.000 ha.
1949	3.452.000 ha.
1950	2.853.000 ha.
1951	2.877.000 ha.
1952	2.960.000 ha.
1953	2.887.000 ha.

Din analiza cifrelor de mai sus rezultă, că suprafețele semănate cu porumb au scăzut an de an, ajungînd ca suprafața semănată în 1953 să fie mai mică decît aceea din 1948 cu aproape 800 mii hectare.

Între anii 1948-1953 s-au însămînțat mai puțin cu aproape 3.500.000 ha porumb. Dacă această suprafață ar fi fost cultivată cu porumb, realizînd producții medii de numai 1000 kg. la hectar, s-ar fi putut îngrășa în acești ani un număr de 7 milioane porci cu o producție de peste 700.000 tone carne și grăsimi. Dacă s-ar fi realizat însă o producție medie de 2.000 kg. porumb la hectar, — așa cum au realizat de fapt numeroase gospodării colective și zeci de mii de țărani muncitori — cu porumbul recoltat de pe aceste suprafețe s-ar fi putut îngrășa un număr de 14 milioane de porci, care să dea o producție de aproape un milion și jumătate tone carne și grăsimi.

Deșigur că suprafețele arătate mai sus s-au cultivat cu plante tehnice, legume etc., totuși rezultatul economic a fost mult mai mic decît dacă e-le s-ar fi cultivat în cea mai mare parte cu porumb.

Restringerea suprafețelor cultivate cu porumb a dăunat și creșterii animalelor; din această cauză populația țării a primit în acești ani nu numai puține ce-

reale ci și mai puțină carne, lapte, brînzetură, ouă, păsări și alte produse animale. Extinzînd suprafețele semănate cu porumb și depunînd toate eforturile pentru sporirea producției la hectar, putem obține o producție globală de porumb și o producție-marfă suficientă sînt pentru acoperirea consumului intern și creșterea animalelor, cît și pentru export.

În primăvara anului 1954, partidul și guvernul au luat măsuri să se mărească suprafețele însămînțate cu porumb. Astfel, în anul 1954 s-au însămînțat 3,2 milioane hectare cu porumb, iar în urma întoarcerii grînelor compromise în timpul iernii, această suprafață s-a mărit cu 200.000 ha., însămînțîndu-se cu peste 5.000.000 ha., mai mult decît în anul 1953.

Datorită eforturilor depuse de oamenii muncii din agricultură care au știut să folosească condițiile naturale favorabile, precum și ajutorului tehnic-material acordat de stat, am obținut în anul 1954 o producție globală de peste 6 milioane tone porumb, ceea ce înseamnă o recoltă medie, pe țară de aproape 2.000 kg. la hectar. Multe regiuni și raioane au realizat producții medii la hectar cu mult mai mari.

Este drept că organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, care se ocupă cu evaluarea recoltelor, precum și unii specialiști cu muncă de răspundere din cadrul ministerului, au prezentat guvernului și partidului date mai mici privind recolta de porumb.

Șiroul Politic al partidului s-a ocupat înapoi aproape de această problemă și a organizat o verificare a evaluării producției de porumb. Această verificare s-a făcut într-un număr de peste 1.100 comune de pe tot cuprînsul țării. Rezultatul acestei verificări a arătat că în cea mai mare parte din regiuni și raioane recolte medii au fost peste 2.000 kg. porumb la hectar, iar în unele regiuni și raioane au depășit și 3.000 kg. la hectar.

Pe deasupra tuturor evaluărilor, cele arătate de dv. la constituirea cu privire la rezultatele ce le-ați obținut în producția de porumb vorbesc de la sine împotriva atitudinii de nelcredere în posibilitățile sporirii producției agricole, atitudine demobilizatoare manifestată de unii specialiști.

În așugul planului de producție la porumb pe 1955, desfășurat pe întreaga țară, alcătuit de Ministerul Agriculturii și Silviculturii sub influența unor astfel de specialiști, este prea mic față de posibilitățile existente.

Să ne referim numai la ceea ce au arătat act cițiva tovarășii în legătură cu această problemă.

Tov. Govac, Sigismund, prim-secretar al comitetului raional de partid Carei, a arătat că deși an de an obține recolte mari de porumb, iar în anul trecut au obținut în medie 2.700 kg. la hectar, totuși ministerul a planificat pentru anul 1955 pentru acest raion o producție de numai 1.450 kg. Este de remarcă că constituirea frunțașilor în producția din raion, la care au participat țărani muncitori din toate comunele, n-a fost de acord cu această planificare, ci a hotărît să lupte pentru obținerea unei producții de 2 ori mai mare, adică de peste 3.000 kg. la hectar. Cu care plan trebuie să fim noi de acord și să-l susținem? Cu planificarea birocratică făcută de minister, sau cu planul pe care și l-au propus oamenii muncii din agricultură, pe baza cunoașterii propriilor lor posibilități? Fără îndoială că trebuie să fim de acord și să susținem inițiativa creatoare a țărănilor muncitoare din raionul Carei. (Aplauze prelungite).

Despre astfel de planificări birocratice au vorbit și tovarășii din Regiunea Autonomă Maghiară, care au arătat că raionul Tg. Mureș, față de planul de 1.450 kg porumb la hectar pe 1954, a obținut o producție de 2.200 kg.; totuși, ministerul a găsit de cuviință să-l planifice și în acest an tot cu 1.450 kg. la hectar.

Tovarăși, în țara oamenilor muncii din agricultură în anul acesta sarcina deosebit de însemnată de a produce o recoltă îmbelșugată la toate culturile și în special de a produce 10 milioane tone grâu și porumb, de a obține o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar.

Este oare posibil să obținem încă în anul acesta o astfel de recoltă? La această întrebare putem să răspundem cu toată încrederea că în condiții climatice normale este pe deplin posibilă obținerea unei asemenea recolte.

Dovada o avem în minunatele rezultate obținute în anul 1953 și mai ales în anul 1954 de mii și mii de țărani muncitori, măști ai recoltelor bogate din gospodării colective din întovărășiri agricole, din gospodării individuale, de numeroși muncitori agricoli din unele gospodării de stat și de oameni de știință și colaboratori științifici pe cîmpurile experimentale ale stațiilor de cercetări științifice.

Am ascultat cu toții act cîntului multor frunțași în producție, care ne-au arătat cum au muncit pentru a obține recolte bogate. Din experiența lor, fiecare avem ceva de învățat.

Aplicînd cu pricepere măsurile agrotehnice recomandate de știința agronomică, precum și metodele de muncă folosite de frunțașii recoltelor bogate, oamenii muncii din agricultură — cu sprijinul statului democrat-popular — pornesc în această primăvară cu toate forțele să însămînțeze 3.300.000 hectare de porumb, să realizeze o producție medie la hectar pe țară de cel puțin 2.000 kg.

Aceasta este în interesul propriu al fiecărui țaran muncitor, este în interesul dezvoltării economiei naționale și al ridicării nivelului de viață și po porului muncitor de la oraș și sate. (Aplauze).

Tovarăși, în lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru rezolvarea problemei cerealelor, o importanță deosebită are sporirea producției de grâu, principala plantă ce realizează panicabilă.

Desi în țara noastră condițiile naturale de climă și sol pentru cultura grînelor de toamnă sînt destul de prielnice, producția medie obținută la hectar continuă să rămîna an de an la un nivel scăzut și necorespunzător posibilităților de care dispunem.

Rezultatele obținute de numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole sînt foarte mulți țărani muncitori și gospodării individuale arată că dacă se aplică regulile agrotehnice în mod diferentiat și obțin recolte bogate de grâu.

Astfel, țărani muncitori cu gospodării individuale Manea Ion din comuna Ghilgieni, raionul Birlad, a dezmiristat în timp, a pregătît pămîntul înainte de însămînțare, iar primăvara l-a bonorit, l-a plîmvit de cite ori a fost nevoie și l-a secerat în pirgă. Datorită acestor lucrări, el a obținut 1.800 kg. grâu la hectar, cu toate că prin partea locului s-a fost secerat; ceilalți țărani muncitori din comună, care

n-au executat cum trebuia lucrările agricole, au obținut numai 800 kg. la hectar.

Recolte și mai mari a realizat în anul 1954 gospodăria colectivă din Urșior raionul Dej, care de pe o suprafață de 32 hectare însămînțată cu grâu de toamnă, a obținut o recoltă medie de 1.920 kg. la hectar. O suprafață de 17 hectare a însămînțat-o cu mașina în rînduri după metoda obișnuită și a realizat o recoltă de 1.740 kg. la hectar, pe cînd pe o suprafață de 13 hectare însămînțată în rînduri încruciate a obținut 2.100 kg. la hectar, deci un spor de recoltă de 360 kg. la fiecare hectar.

O atenție deosebită, tovarășii, trebuie să dăm recoltatului. Știm cu toții cît de mult griu se pierde în fiecare an cînd se strînge recolta și aceasta din cauză că grîul nu se sculează la timp.

Datorită faptului că însămînțările de toamnă s-au făcut într-un timp mai scurt și în condiții favorabile de umiditate a solului, grînelor au intrat în țărniță înainte și bine înfrățite. Putem afirma că avem perspectiva unei recolte bune de grâu în anul acesta, că sînt create toate condițiile ca să obținem în 1955 o recoltă medie de peste 1.400 kg. la hectar.

Tovarăși, pentru îmbunătățirea aprovizionării populației de la oraș și sate cu produse agroalimentare, cît și pentru asigurarea industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole necesare, pe lîngă lupta pentru obținerea unei producții mari de cereale — și deosebi la grâu și porumb — trebuie să dăm o atenție deosebită măririi producției la cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și altele.

În țara noastră sînt posibilități mari de a obține recolte bogate la cartofi și de a introduce cultura lui și în regiunile unde pînă acum n-a fost cultivat.

Vom arăta numai cîteva exemple de recolte mari de cartofi obținute în diferite regiuni ale țării.

Țărani muncitori Sasu Ion și Grosari Radu din comuna Bălăceana, raionul Suceava, au obținut fiecare cite 52.000 kg. cartofi la hectar. El au lucrat bine pînă în toamnă și primăvară; au ales pentru sămînță cartofi din soluri rezistente la rila neagră; au semănat cartofii în cuburi așezate în pătrat și au întreținut bine culturile.

În constituirea raională a frunțașilor în agricultură, care a avut loc în această iarnă, tovarășii Grosari Radu, a chemat la întrecere pentru obținerea unei recolte de 55.000 kg. cartofi la hectar în anul 1955 pe tovarășul Rodeneciu Toader, decorat cu Ordinul Muncii pentru recolte bogate de cartofi pe care le-a obținut.

Cu toate recoltele mari pe care le-au obținut mulți țărani cu gospodării individuale, multe întovărășiri agricole și gospodării colective, totuși producția medie la hectar pe care am obținut-o în ultimii ani este cu mult sub nivelul posibilităților noastre.

Pentru lichidarea lipsurilor în cultura cartofului este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Institutul de Cercetări Agronomice al Academiei R.P.R., inginerii și tehnicienii agronomi, specialiștii în cultivarea cartofului, împreună cu cultivatorii de cartofi, să stabilească locul și anul unde se pot obține producțiile cele mai mari. Una din problemele cele mai importante pentru sporirea producției de cartofi este aceea a producerii și înmulțirii rapide a unor soiuri de mare productivitate adecvate condițiilor de sol și climă locale, rezistente la boli. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în strînsă colaborare cu Institutul de Cercetări Agronomice, îl revine sarcina să rezolve această problemă într-un timp cît mai scurt.

O altă cultură care are o mare importanță în dezvoltarea economiei noastre naționale este sfeclă de zahăr. În ultimii ani consumul de zahăr a crescut înconștient ca urmare a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Deși an de an suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr a crescut, producția la hectar a continuat să rămîna la un nivel scăzut.

Aceasta se datorează faptului că atât Ministerul Agriculturii și Silviculturii cît și Ministerul Industriei Alimentare n-au luat măsuri pentru a îndruma și ajuta pe cultivatorii să aplice toate lucrările agrotehnice necesare pentru obținerea unor recolte mari, n-au luat măsuri să facă o justă raionare a culturii sfeclii de zahăr și pentru a selege terenurile cele mai potrivite acestei culturi, nu s-au îngrijit de înmulțirea și introducerea în cultura mare a soiurilor de sfeclă productive și cu un conținut mare de zahăr.

În cadrul constatărilor noastre un număr de tovarășii, buni cultivatori de sfeclă de zahăr, ne-au arătat cum printr-o pregătire bună a terenului, prin semănarea timp a unei semințe de calitate superioară, printr-o bună îngrijire a culturilor, prin aplicarea unui număr mare de prașile și a arăturii în timpul potrivit au reușit să obțină recolte mari.

Astfel, tovarășii Covrig Gheorghe, din comuna Ungheii, raionul Tg. Mureș, ne-a arătat cum, de pe o suprafață de 29 ari a obținut o recoltă de 15.780 kg. sfeclă de zahăr, ceea ce înseamnă 54.400 kg. la hectar.

Deși această recoltă la hectar a fost obținută pe o suprafață mică, ea arată totuși posibilitățile existente în creșterea producției la hectar.

Gospodăria colectivă „Petofi Sandor” din comuna Dîmbău, raionul Tîrnăveni, cultivînd sfeclă de zahăr pe o suprafață de 8 ha a obținut o producție de 40.000 kg la fiecare hectar. Pentru a obține această recoltă bogată, colectivității au arat pămîntul adînc, din toamnă, bîgînd sub brazdă 20 tone gunoi de grajd la hectar, în timpul vegetației au dat cite 150 kg. azot și de amoniu la hectar și au făcut 3 prașile.

Asemenea exemple sînt în toate regiunile și raioanele cultivate de sfeclă de zahăr.

Anu acesta trebuie să însămînțăm o suprafață de 150.000 ha. cu sfeclă de zahăr, cu mult mai mult decît în anii trecuți, și să obținem o producție medie pe țară de cel puțin 15.000 kg. la hectar. Avem toate condițiile create și depinde de felul cum noi vom munci pentru a putea nu numai realiza această producție, dar chiar pentru a o depăși cu mult.

Tovarăși, am vorbit mai pe larg de cultura porumbului, grînelor, cartofului și sfeclii de zahăr, deoarece aceste culturi ocupă suprafețele cele mai întinse din pămîntul arabil al țării noastre și joacă rolul cel mai important în economia agricolă.

Mai sînt însă și alte culturi agricole, cum este orzul de toamnă, orzoaica, ovăzul, orezul, floarea-soarelui, bumbacul, mîncă și altele, de care trebuie să ne ocupăm îndeaproape cîci au o importanță mare în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime.

Creșterea producției de zarzavaturi și legume, care să asigure aprovizionarea din belșug a oamenilor muncii, trebuie să fie o preocupare de seamă a tuturor organelor de partid, a sfaturilor populare și a tuturor organelor agricole.

Trebue create baze puternice de aprovizionare cu legume și zarzavaturi în jurul fiecărui oraș și centru muncitoresc. Pentru aceasta este necesar să se cultive în jurul orașelor și centrelor muncitorești cît mai multe legume și zarzavaturi tri-gate. Culturile irigate de legume trebuie extinse de asemenea de-a lungul vărilor, apelor, unde avem terenuri fertile.

Organele sindicale, comisiile și delegațiile de femei trebuie să ducă o intensă muncă de lămurire în rîndurile muncitorilor, funcționarilor și gospodinelor, pentru ca în anul acesta să se extindă cît mai mult cultivarea legumelor și zarzavaturilor pe loturile individuale, pentru a folosi cît mai bine terenurile din împrejurimile și vetrele orașelor, centrelor muncitorești și a satelor, necultivate cu legume și zarzavaturi. Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile populare au datoria de a asigura aprovizionarea cultivatorilor cu semințele și răsadurile necesare.

Trebue executate la timp toate lucrările din livezile de pomi și vii, să ne ocupăm de plantarea în primăvară a unui număr mare de pomi fructiferi și de complotarea gurilor din vii.

Să dăm totă atenția refacerii și dezvoltării patrimoniului nostru viticol și zootehnic.

Tovarăși, rezultatele obținute în producția agricolă în anii 1953 și 1954, precum și rezultatele campaniei agricole din toamna anului 1954 ne îndreptățesc să avem deplina convingere că în anul acesta putem să realizăm recolte sporite la hectar la toate culturile, în special la grâu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui.

Pentru aceasta, avem în țara noastră toate condițiile necesare, toate posibilitățile. Industria socialistă întrestrează agricultura cu mașinile, materialele și uneltele de care are nevoie; avem un număr mare de ingineri și tehnicieni agronomi, capabili să ridice nivelul agriculturii; avem un sector socialist în agricultură, cu numeroase unități frunțașe — gospodării colective, întovărășiri, gospodării agricole de stat, stații experimentale — care sînt o mărturie vie a felului cum trebuie să se organizeze munca și să se lucreze pămîntul pentru a se obține roade bogate; în fiecare sat și comună sînt țărani muncitori harnici, iscușiți, măști ai recoltelor bogate, care au dovedit că muncind pămîntul după sfaturile agronomilor, în funcție de condițiile locale, se pot obține sporuri foarte mari de recoltă la hectar.

Trebue numai să folosim așa cum se cuvine toate aceste posibilități, să folosim pe deplin tractoarele și mașinile agricole ale statului, precum și mașinile, uneltele de lucru ale țărănilor muncitoare, să aplicăm metodele de muncă ale frunțașilor în producția agricolă.

Obținerea unei recolte de 10 milioane tone grâu și porumb, a unei recolte medii pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar depinde, în cea mai mare măsură, de felul în care organele de partid și de stat vor ști să conducă în mod concret agricultura, cu spirit de răspundere, cu competență și cu cunoașterea condițiilor locale de producție, înlăturînd metodele birocratice. Obținerea unei asemenea recolte depinde, în primul rînd, de felul cum organele de partid și de stat vor ști să desfășoare o largă muncă politică și organizatorică, de zi cu zi, în mijlocul oamenilor muncii de pe ogoare, pentru mobilizarea tuturor forțelor din agricultură în îndeplinirea la timp și în bune condiții a tuturor muncilor agricole.

De aceea prima măsură pe care ministerele trebuie s-o ia de urgență este de a repartiza pe inginerii și tehnicienii agronomi pe teren. Dat fiind numărul actual de ingineri și tehnicieni agronomi, pentru acoperirea întregii suprafețe agricole a țării și va reveni fiecăruia dintre ei, după calcule preliminare, o suprafață de 4—6 mii hectare.

Fîind legați de teren, inginerii și tehnicienii agronomi vor putea cunoaște mai bine particularitățile locale, pe frunțașii recoltelor bogate și metodele lor de muncă; odată cu sarcina de a ajuta țărănimea muncitoare în desfășurarea muncilor agricole, ei vor putea studia și întocmi lucrări de specialitate și în bune condiții a tuturor muncilor agricole.

Deși în ultimul am munca de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate s-a îmbunătățit, totuși Ministerul Agriculturii și Silviculturii n-a ajuns încă să cunoască — și cu atât mai mult să studieze, să popularizeze pe scară largă — experiența bogată și multilaterală a frunțașilor în producția agricolă.

Sarcina Ministerului Agriculturii și Silviculturii, a organelor agricole este de a studia sistematic metodele prin care numeroși țărani muncitori obțin recolte îmbelșugate pe ogoarele lor, de a face tot ceea ce este posibil pentru a pune la dispoziție înaintea de muncă ale frunțașilor în producția agricolă să fie cunoscute și aplicate de fiecare gospodărie colectivă, întovărășire agricolă, asociații de producție agricolă, țaran muncitor individual.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii n-a fost încă în stare să organizeze producerea în cantități suficiente a semințelor de soi, în vederea satisfacerii nevoilor anuale ale gospodărilor de stat, gospodărilor colective, întovărășirilor, asociațiilor de producție agricolă și gospodărilor individuale țărănești. Mai mult chiar, se comite în fiecare primăvară și toamnă aceeași greșală de a se transporta semințele de soi dintr-o zonă naturală de producție în alta, cînd stîluc este că sămînța de porumb care dă roade bune în Bărăgan nu poate da rezultate mulțumitoare în nordul Moldovei.

Ministerul este obligat să ia măsurile necesare pentru asigurarea semințelor de orz, orzoaică, ovăz grâu de primăvară semințe de sfeclă de zahăr și semințe de legume și zarzavaturi, potrivit condițiilor fiecărei regiuni.

În fața directoarelor inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor din gospodăriile de stat să sarcina de a executa la timp și în bune condiții toate muncile agricole, să mecanizeze într-o măsură cît mai mare lucrările agricole să folosească cît mai mult agregatele lor, să utilizeze și clasă muncitoare le-au pus la dispoziție să lupte pentru a da cît mai multă producție-marfă de bună calitate, pentru reducerea pretului de cost, să lupte împotriva risipei, pentru ca fiecare G.A.S. să devină o gospodărie rentabilă.

Oamenii muncii din agricultură așteaptă din partea stațiilorlor de mașini și tractoare și a tractoriștilor, un ajutor deosebit

de puternic, organizatoric și tehnic, în lupta pentru obținerea unor recolte bogate în acest an.

Cele mai multe S.M.T.-uri au reușit să termine la timp lucrările de reparații și de pregătire pentru campania de primăvară.

Conducerea S.M.T.-urilor să asigure din timp contractarea unui volum cît mai mare de lucrări cu gospodării colective, cu întovărășirile agricole, cu asociațiile de producție agricolă și gospodăriile țărănești individuale, astfel încît în primăvară capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole să fie folosită la maximum.

Este o datorie patriotică a fiecărui tractorist să aibă grijă de tractorul și mașinile agricole ce-l sînt încredințate, să facă numai lucrări de bună calitate, să respecte cu strictețe prevederile contractului încheiat cu producătorii agricoli.

Felul cum este organizată și cum munceste brigada de tractoriști condusă de Vasile Voichită, Erou al Muncii Socialiste, poate să servească drept pildă demnă de urmat pentru toate brigăzile de tractoriști din stațiunile noastre de mașini și tractoare. Gospodăriile agricole colective, pe ogoarele cărora a lucrat această brigadă, au obținut recolte mari și de bună calitate. Brigada și-a realizat planul în proporție de 225 la sută; tractoristul Bogdan Gheorghe, frunțaș în această brigadă, și-a îndeplinit planul în proporție de 331 la sută, realizînd un câștig mediu lunar în anul 1954 de 1.511 lei. Astfel de câștiguri pot fi realizate de oricare tractorist, dacă munceste cu conștiinciozitate, dacă șeful de brigadă se ocupă de buna organizare și îndrumare a muncii în cadrul brigăzii pe care o conduce.

Comitetele executive ale sfaturilor populare și organele de partid au datoria să ducă o largă muncă politică de lămurire în rîndurile țărănilor muncitori individuali, recomandîndu-le să se ajute unii pe alții cu unelte și animale de muncă, pentru a executa mai bine și la timp potrivit lucrările agricole pentru a obține recolte mai mari.

În fiecare regiune sînt întovărășiri frunțașe în care țărani muncitori au intrat cu toată suprafața arabilă, lucrează în comun de la arat pînă la recoltare, organizează cete permanente și obțin astfel producții sporite și venituri mari. Sarcina organelor de partid și de stat este de a îndruma și sprijini întovărășirile agricole în desfășurarea muncilor agricole din anul acesta și să organizeze munca după pilda întovărășirilor frunțașe.

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile întregul inventar de lucru, să și îngrășească în mod deosebit animalele lor de tracțiune și să și organizeze bine brigăzile permanente, stabilindu-le sarcini concrete.

În țara noastră sînt multe gospodării colective care, organizîndu-și bine munca și folosind atît posibilitățile tehnice ale S.M.T.-urilor, cît și propriile lor mijloace de producție, au realizat recolte bogate și au repartizat colectivităților venituri mari.

Organele de partid și sfaturile populare trebuie să desfășoare o intensă muncă politică și să ajute gospodăriile colective să și organizeze în așa fel munca încît să se ridice la nivelul gospodărilor frunțașe, să le ajute în organizarea brigăzilor, în întărirea disciplinei în muncă și participarea activă a tuturor membrilor gospodăriilor la muncile agricole pentru obținerea unor recolte sporite.

Este necesar ca rezultatele pozitive obținute de cercetătorii științifici în laboratoare și pe cîmpurile de experimentare să fie aplicate pe scară largă în producția agricolă. Orice cercetare științifică poate fi considerată ca dusă cu succes pînă la capăt numai atunci cînd ea a prins rădăcinii adînci în practică. În același timp, cercetătorii științifici să studieze metodele înaintate folosite de frunțașii în agricultură, ca în felul acesta ele să poată fi generalizate și aplicate pe suprafețe cît mai mari. Din contactul strîns între oamenii de știință și frunțașii în agricultură, știința agricolă se va îmbogăți. Este de datoria cercetătorilor științifici să meargă în unitățile agricole, pe ogoare, în mijlocul țărănilor muncitoare, pentru a-și da un ajutor direct în aplicarea metodelor agrotehnice. (Aplauze).

Tovarăși, lupta pentru realizarea unei producții de 10 milioane tone grâu și porumb în anul acesta pune sarcini foarte importante oamenilor muncii din industrie, în special din ramurile industriale care produc mașini, piese de schimb, uljele, uneltele agricole, îngrășăminte și alte materiale necesare agriculturii.

Întreprinderile din sistemul Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini se preocupă în cea mai mare măsură decît în trecut de sarcina construirii de mașini și unelte agricole, în cantități și sortimente din ce în ce mai mari, pentru a pune la dispoziția țărănilor muncitoare mijloace de producție care să-l ușureze munca și să-l asigure creșterea neconștientă a producției la hectar la toate culturile.

Totuși, nu se dă încă importanța cuvenită unor probleme esențiale în legătură cu producția acestor mașini și unelte agricole.

Astfel, unele piese de schimb sînt livrate cu întârzieri și în cantități nesatisfăcătoare. Calitatea multor mașini agricole ca, de pildă, batoze, secerători



Femeile au un rol de frunte în școlile noastre de toate gradele. În clipă: învățătoarea Iulia Ionijă, de la școala de 7 ani din cartierul muncitoresc Ferenari din Capitală, în mijlocul copiilor pe care-i educă.

Munca de lichidare a neștiinței de carte în regiunea Stalin

Sub îndrumarea comitetului regional de partid, primind ajutorul statului popular regional și al organizațiilor de masă, învățătorii și profesorii din regiunea Stalin desfășoară o muncă intensă pentru lichidarea neștiinței de carte. Până acum au fost alfabetizați aproape 100.000 de neștiutori de carte. Numai în anul școlar trecut au învățat carte peste 9.000 de analfabeci.

Datorită acestor succese, datorită folosirii experienței pozitive a cadrelor didactice din cele 65 de sate ale regiunii noastre în care neștiința de carte a fost înlăturată, s-au creat condițiile pentru lichidarea analfabetismului până la 1 noiembrie 1953 în întreaga regiune.

În acest an școlar cursurile de alfabetizare se desfășoară în condiții mai bune decât în trecut. Toți neștiutorii de carte între 14-55 ani au fost cuprinși la cursuri; frecvența atinge 96%.

Realizările obținute în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte se datorează în mare măsură ajutorului pe care-l acordă aceste munci sfaturile populare. Unele sfaturi populare raionale și orașenești, ca de pildă statul popular al raionului Stalin, statul popular al orașului Sibiu, statul popular al orașului Codlea și altele analizează periodic munca de alfabetizare, luând măsură pentru îmbunătățirea ei, mobilizându-i în această acțiune deputații, comisiile de femei etc.

Conducătorii întreprinderilor „Steagul Roșu” din Orașul Stalin, „Colorom” și „Măgura” din raionul Stalin, „V. Vasilescu” din orașul Mediaș etc. au organizat cursurile de alfabetizare la locul de muncă — pe secții.

Comisia regională de alfabetizare trebuie să ia măsurile imediate în vederea lichidării acestor lipsuri, mobilizând toate forțele în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor cu privire la lichidarea neștiinței de carte prevăzute în planul cincinal.

PETRU PETRAS
șeful secției de învățământ
a regiunii Stalin

Lipsuri în controlul și aprecierea cunoștințelor elevilor

În ultimul an la școlile din raionul Deta s-au obținut o serie de realizări în munca instructiv-educativă. Totuși, s-a observat că în unele școli mai există încă serioase deficiențe în munca învățătorilor, ca de pildă neajută folosirea a sistemului de notare. Acest fapt influențează negativ asupra însușirii cunoștințelor de către elevi.

Cu prilejul inspecțiilor pe care secția de învățământ a raionului le-a făcut în acest an școlar, a constat că procentul de elevi rămași în urmă la învățatură la clasele I-IV pare mic în comparație cu procentul celor rămași în urmă la clasele V-VII. Așa, de pildă, la școala de 7 ani cu limba de predare română din comuna Peciu Nou procentul celor rămași în urmă la clasele I-IV este de 11%, pe când la clasele V-VII este cu mult mai mare. Această situație nu reflectă însă realitatea, ci se datorează faptului că unii învățători nu acordă atenția cuvenită notării juste a cunoștințelor elevilor.

Acastă practică este dăunătoare cu atât mai mult cu cât notearea nu este numai o formă de apreciere a cunoștințelor, ci și o formă de control al felului în care își însușesc elevii cunoștințele, ca și un mijloc de stimulare a acestora.

Cu toate că problema notării a fost analizată temeinic la consiliul raional al cadrelor didactice din ianuarie 1955, totuși, la școlile elementare cu limba de predare română din comunele Gad, Ivandă și Petros, ca și la școala cu limba de predare slovacă din comuna Butin și la școala cu limba de predare maghiară din Partos, la sfârșitul primei jumătăți a lunii ianuarie notele pe pătratul II nu erau stabilite. Mai mult încă: la unele școli, notele nu erau stabilite până la această dată nici pe pătratul I, deși directorii trimisese, la sfârșitul săptămânii situația statistică la secția de învățământ. Este limpede că în astfel de condiții situația respectiv nu corespunde adevărului. La fel stau lucrurile și în ceea ce privește situația pe pătratul II. De exemplu, din situația trimisă de școala elementară cu limba de predare română din comuna Partos reiese că pe pătratul II toți elevii școlii și-au însușit cunoștințele prevăzute de program. Totuși, la începutul săptămânii III eleva Dolna Nedă, din clasa I, care, de altfel, nu avea în catalog nici o notă, nu cunoștea literele, deci nu și însușise cunoștințele.

Unii învățători nu înțeleg de ce este atât de importantă cunoștința elevilor, de nivelul real al pregătirii acestora, ci de nivelul întregii clase. Astfel, ei dau note mari unor elevi pe care-i scotese printre cei mai buni din clasă, fără să țină însă seama de faptul că unii aceștia nu posedă cunoștințele care le-ar da dreptul să primească nota maximă. Cadrele care folosesc acest sistem de notare dau dovadă de superficialitate în muncă, de lipsă de exigență față de nivelul de cunoștințe al

INFORMAȚII

Ministerul Învățământului comunică: Se aduce la cunoștința cadrelor didactice că cererile de transferare în interes personal se primesc la secțiile de învățământ raionale până la data de 31 martie 1955.

În cerere vor indica localitatea și școala în care doresc să se transfere, precum și alte localități în ordinea preferinței.

Se vor anexa acte oficiale pentru justificarea motivelor de transferare.

Se precizează că aprobarea pentru localitățile solicitate de cei care doresc să se transfere în interes personal se poate da numai la posturile și catedrele pentru care solicitanții au studii corespunzătoare, indiferent de posturile și catedrele pe care le ocupă în prezent.

Pentru orașul București nu se vor primi cereri, din lipsă de locuri.

În conformitate cu dispozițiile cuprinse în H.C.M. nr. 2910/1953, rectoratul Universității „C. I. Parhon” publică concurs pentru ocuparea postului de conferențiar la Facultatea de fizico-matematică, catedra de analiză generală, specialitatea topologie.

Pentru înscrierea la concurs, candidații vor prezenta următoarele acte, până la data de 25 martie 1955:

- a) Autobiografie;
- b) Copie de pe diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare;
- c) Copie de pe diploma de doctor sau candidatul în științe;
- d) Copie de pe atestatul de conferențiar;
- e) Certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază al activității sale.
- f) Memoriu de activitate semnat de candidat;
- g) Un număr de 3 exemplare din lucrările sale științifice.

Pot participa la concurs pentru funcția de conferențiar persoanele care posedă titlul științific de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar.

De asemenea, pot participa la concurs persoanele fără titluri științifice sau grade didactice superioare, specialiști de înaltă calificare din producție și din aparatul de stat, cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Actele se vor depune la rectoratul Universității „C. I. Parhon”, secretariatul științific.

Să fie extrădați făptuitorii atacului mișelesc de la Berna

Deși au trecut trei săptămâni de când o bandă de legionari, trădători de țară, au atacat Legația Republicii Populare Române la Berna, guvernul elvețian nu a satisfăcut nici până astăzi cererea legitimă a guvernului țării noastre de a-i extrăda pe autorii mișavului asasinat.

Sub pretext că între Republica Populară Română și Elveția nu există un tratat de extrădare, guvernul elvețian arată în nota de răspuns că nu va putea da curs cererii guvernului român de a lua împotriva celor vinovați toate măsurile pe care normele de drept internațional, unanim recunoscute, le impun. Este limpede de înțeles că o asemenea atitudine de complicitate a autorităților elvețiene față de banda de asasinii legionari a stîrnit indignarea poporului român și a opiniei publice mondiale. Un mare număr de ziare occidentale și chiar unele ziare elvețiene sînt direct răspunzătoare de securitatea legațiilor altor țări pe teritoriul Elveției. Așoi, referindu-se concret la faptele recente pe teritoriul Berna — atacarea Legației R.P.R. — ziarul arată că atitudinea Elveției față de acest atac organizat este scandalosă.

Ziarele se întrebă pe bună dreptate cum a reușit banda de asasinii legionari să treacă înarmată granițele Elveției, sau dacă nu cumva ea a fost găzduită chiar pe teritoriul acestei țări. Și într-un caz și în altul, autoritățile elvețiene se dovedesc a fi deopotrivă de vinovate, deoarece asasinii legionari li s-a creat posibilitatea de a progăți și a dezvălui atacul împotriva Legației Republicii Populare Române și de a asasina pe unul dintre membrii ei.

Întreaga desfășurare a evenimentelor petrecute la Berna dovedește că autoritățile elvețiene au asigurat securitatea și ospitalitatea membrilor Legației Republicii Populare Române la Berna, ci bandei de asasinii care, la adăpostul autorităților din Berna, a atacat și apoi a ocupat localul legației timp de aproape două zile.

Acest atac stîrnește indignare în rândurile oamenilor cinștii de pretutindeni cu atât mai mult cu cît el nu este un fapt izolat și intimplator, ci face parte dintr-un șir întreg de acțiuni provocatoare organizate de serviciile de

epionaj americane împotriva lagărului păcii și socialismului.

Noua notă a guvernului Republicii Populare Române adresată guvernului elvețian în legătură cu atacul banditec împotriva legației noastre atrage încă odată atenția guvernului elvețian asupra obligațiilor sale internaționale de a fi asigurat inviolabilitatea localului și arhivelor, persoana și viața membrilor misiunilor diplomatice romine aflate pe teritoriul Elveției, precum și obligația de a lua măsuri împotriva aceluia care au săvîrșit pe teritoriul Elveției acte teroriste împotriva legației noastre.

Faptul că autoritățile elvețiene nu au luat îndată după săvîrșirea atacului măsuri în vederea restabilirii imunității diplomatice a Legației Republicii Populare Române la Berna, că au permis bandei de asasinii să ocupe localul legației timp de încă 33 de ore după ce membrii legației romine au fost evacuați, constituie încă o dovadă că ele au preferat să „închidă ochii”, dînd libertate de acțiune trădătorilor de patrie legionari puși în slujba spionajului american.

Deși în nota de răspuns adresată guvernului R.P.R. de către guvernul elvețian se arată că autoritățile elvețiene au intervenit în fondată cu plutoane întregi de poliști înarmați, este de neînțeles cum o parte dintre cei care au atacat legația noastră au reușit să pătrundă prin cordoanele compacte de poliști și să evadeze.

Cu toate intervențiile repetate ale guvernului Republicii Populare Române, guvernul elvețian nu a comunicat nici pînă astăzi numărul celor arestați și identitatea acestora și nici numărul celor „evadați”.

Dat fiind caracterul deosebit de grav al atacului banditec săvîrșit pe teritoriul Elveției împotriva Legației R.P.R., cînd unul dintre funcționarii legației a fost asasinat mișelesc, guvernul Republicii Populare Române cere guvernului elvețian să răspundă neîntîrziat îndatoririlor care-i revin de a-i preda pe vinovații autorităților romine pentru a-și primi pedeapsa pe care o merită.

Poporul român se declară întrutotul de acord cu notele guvernului Republicii Populare Române adresate guvernului elvețian și cere extrădarea vinovaților.

Un mijloc însemnat de educare a copiilor de vîrstă preșcolară

În viața copiilor, și în special a celor de vîrstă preșcolară, jocul ocupă un loc deosebit de important. Prin joc se educă, așa cum arată marele pedagog sovietic Makarenko, „calitățile viitorului lucrător și cetățean”. Dar jocul nu-și poate atinge scopul decît în măsura în care capătă un conținut bogat, atractive și viu ilustrat cu ajutorul jucăriilor.

Jucăriile trebuie să-și ajute pe copii să-și întărească cunoștințele în contactul cu viața zilnică, cu realitatea. De aceea educatoarele trebuie să le prezinte treptat copiii jucării care corespund nivelului lor de cunoștințe, capacității lor de înțelegere. Aceste jucării trebuie să fie cât mai asemănătoare cu realitatea, pentru a nu denatura în nici un fel reprezentările căpătate de copii. În această privință se mai fac însă unele greșeli, mai ales în acele grădinițe unde educatoarele nu controlează achiziționarea jucăriilor.

Copiii n-au nevoie numai de jucării variate și multe. Ei au nevoie de jucării în care realizarea artistică și tehnică și se contopesc armonios, dînd deplină valoare educativă fiecărei jucării în parte. Jucăriile trebuie să atragă pe copii și să-și facă în același timp activ, capabil de efort, perseverent. În funcție de posibilitățile de acțiune ale copilului, A. Apostol și Novale, educatoarea grădiniței S. Makarenko împarte jucăriile în trei tipuri: jucării gata — mecanice sau simple (tractor, păpuși etc.); jucării demontabile (piese de construcții, jocuri cu ilustrații etc., într-un cuvînt, jucăriile în care materialul confecționat așteaptă acțiunea copilului, care combină diierite elemente pentru a forma un anumit obiect); materialele simple, care stau la îndemîna imaginației creatoare a copilului (cartonul, cuiele, nisipul, lemnul, precum și bogăția nesfîrșită a materialului cules din natură chiar de copii, imprevizibil cu educatoarea). Această clasificare a jucăriilor trebuie să ajute educatoarele să aleagă și să folosească în educarea copiilor în mod permanent jucării din toate cele trei tipuri și chiar combinate în același joc. Jucăriile cu mici unelte de țesut, seule sau modele de mașini pe care le folosesc în muncă cei mari dezvoltă mult dragostea de muncă a copiilor.

Acolo unde educatoarele se preocupă de îmbogățirea conținutului jucăriilor cu noi și noi posibilități de a reda realitatea, jocul copiilor este mereu îmbogățit cu noi idei creatoare, sugerate toamai de jucării. Această îmbogățire nu trebuie însă greșit înțeleasă. Nu este vorba să cumperi mereu alte jucării. Acest fapt ar putea dăuna copilului, făcîndu-i risic să simtă spectatori pasiv și mufros, chiar plictisindu-i pînă în cele din urmă.

Educatorele trebuie să-și facă din muncă o adevărată creație artistică și tehnică și să se contopesc armonios, dînd deplină valoare educativă fiecărei jucării în parte. Jucăriile trebuie să atragă pe copii și să-și facă în același timp activ, capabil de efort, perseverent. În funcție de posibilitățile de acțiune ale copilului, A. Apostol și Novale, educatoarea grădiniței S. Makarenko împarte jucăriile în trei tipuri: jucării gata — mecanice sau simple (tractor, păpuși etc.); jucării demontabile (piese de construcții, jocuri cu ilustrații etc., într-un cuvînt, jucăriile în care materialul confecționat așteaptă acțiunea copilului, care combină diierite elemente pentru a forma un anumit obiect); materialele simple, care stau la îndemîna imaginației creatoare a copilului (cartonul, cuiele, nisipul, lemnul, precum și bogăția nesfîrșită a materialului cules din natură chiar de copii, imprevizibil cu educatoarea). Această clasificare a jucăriilor trebuie să ajute educatoarele să aleagă și să folosească în educarea copiilor în mod permanent jucării din toate cele trei tipuri și chiar combinate în același joc. Jucăriile cu mici unelte de țesut, seule sau modele de mașini pe care le folosesc în muncă cei mari dezvoltă mult dragostea de muncă a copiilor.

Acolo unde educatoarele se preocupă de îmbogățirea conținutului jucăriilor cu noi și noi posibilități de a reda realitatea, jocul copiilor este mereu îmbogățit cu noi idei creatoare, sugerate toamai de jucării. Această îmbogățire nu trebuie însă greșit înțeleasă. Nu este vorba să cumperi mereu alte jucării. Acest fapt ar putea dăuna copilului, făcîndu-i risic să simtă spectatori pasiv și mufros, chiar plictisindu-i pînă în cele din urmă.

Educatorele trebuie să-și facă din muncă o adevărată creație artistică și tehnică și să se contopesc armonios, dînd deplină valoare educativă fiecărei jucării în parte. Jucăriile trebuie să atragă pe copii și să-și facă în același timp activ, capabil de efort, perseverent. În funcție de posibilitățile de acțiune ale copilului, A. Apostol și Novale, educatoarea grădiniței S. Makarenko împarte jucăriile în trei tipuri: jucării gata — mecanice sau simple (tractor, păpuși etc.); jucării demontabile (piese de construcții, jocuri cu ilustrații etc., într-un cuvînt, jucăriile în care materialul confecționat așteaptă acțiunea copilului, care combină diierite elemente pentru a forma un anumit obiect); materialele simple, care stau la îndemîna imaginației creatoare a copilului (cartonul, cuiele, nisipul, lemnul, precum și bogăția nesfîrșită a materialului cules din natură chiar de copii, imprevizibil cu educatoarea). Această clasificare a jucăriilor trebuie să ajute educatoarele să aleagă și să folosească în educarea copiilor în mod permanent jucării din toate cele trei tipuri și chiar combinate în același joc. Jucăriile cu mici unelte de țesut, seule sau modele de mașini pe care le folosesc în muncă cei mari dezvoltă mult dragostea de muncă a copiilor.

Acolo unde educatoarele se preocupă de îmbogățirea conținutului jucăriilor cu noi și noi posibilități de a reda realitatea, jocul copiilor este mereu îmbogățit cu noi idei creatoare, sugerate toamai de jucării. Această îmbogățire nu trebuie însă greșit înțeleasă. Nu este vorba să cumperi mereu alte jucării. Acest fapt ar putea dăuna copilului, făcîndu-i risic să simtă spectatori pasiv și mufros, chiar plictisindu-i pînă în cele din urmă.

Educatorele trebuie să-și facă din muncă o adevărată creație artistică și tehnică și să se contopesc armonios, dînd deplină valoare educativă fiecărei jucării în parte. Jucăriile trebuie să atragă pe copii și să-și facă în același timp activ, capabil de efort, perseverent. În funcție de posibilitățile de acțiune ale copilului, A. Apostol și Novale, educatoarea grădiniței S. Makarenko împarte jucăriile în trei tipuri: jucării gata — mecanice sau simple (tractor, păpuși etc.); jucării demontabile (piese de construcții, jocuri cu ilustrații etc., într-un cuvînt, jucăriile în care materialul confecționat așteaptă acțiunea copilului, care combină diierite elemente pentru a forma un anumit obiect); materialele simple, care stau la îndemîna imaginației creatoare a copilului (cartonul, cuiele, nisipul, lemnul, precum și bogăția nesfîrșită a materialului cules din natură chiar de copii, imprevizibil cu educatoarea). Această clasificare a jucăriilor trebuie să ajute educatoarele să aleagă și să folosească în educarea copiilor în mod permanent jucării din toate cele trei tipuri și chiar combinate în același joc. Jucăriile cu mici unelte de țesut, seule sau modele de mașini pe care le folosesc în muncă cei mari dezvoltă mult dragostea de muncă a copiilor.

Acolo unde educatoarele se preocupă de îmbogățirea conținutului jucăriilor cu noi și noi posibilități de a reda realitatea, jocul copiilor este mereu îmbogățit cu noi idei creatoare, sugerate toamai de jucării. Această îmbogățire nu trebuie însă greșit înțeleasă. Nu este vorba să cumperi mereu alte jucării. Acest fapt ar putea dăuna copilului, făcîndu-i risic să simtă spectatori pasiv și mufros, chiar plictisindu-i pînă în cele din urmă.

Educatorele trebuie să-și facă din muncă o adevărată creație artistică și tehnică și să se contopesc armonios, dînd deplină valoare educativă fiecărei jucării în parte. Jucăriile trebuie să atragă pe copii și să-și facă în același timp activ, capabil de efort, perseverent. În funcție de posibilitățile de acțiune ale copilului, A. Apostol și Novale, educatoarea grădiniței S. Makarenko împarte jucăriile în trei tipuri: jucării gata — mecanice sau simple (tractor, păpuși etc.); jucării demontabile (piese de construcții, jocuri cu ilustrații etc., într-un cuvînt, jucăriile în care materialul confecționat așteaptă acțiunea copilului, care combină diierite elemente pentru a forma un anumit obiect); materialele simple, care stau la îndemîna imaginației creatoare a copilului (cartonul, cuiele, nisipul, lemnul, precum și bogăția nesfîrșită a materialului cules din natură chiar de copii, imprevizibil cu educatoarea). Această clasificare a jucăriilor trebuie să ajute educatoarele să aleagă și să folosească în educarea copiilor în mod permanent jucării din toate cele trei tipuri și chiar combinate în același joc. Jucăriile cu mici unelte de țesut, seule sau modele de mașini pe care le folosesc în muncă cei mari dezvoltă mult dragostea de muncă a copiilor.

Unite în lupta pentru socialism, pentru pace!

Se întăresc necontenit legăturile între femeile muncitoare din țara noastră și femeile care luptă în întreaga lume pentru progres, pentru pace, pentru vișoria fericită al omenirii. Crește și se dezvoltă cu fiecare zi înțelegerea și legătura între femeile muncitoare din țara noastră și femeile muncitoare din Uniunea Sovietică, din marea China, din toate țările de democrație populară.

De curînd, învățătoarea Teodora Artin de la școala de 7 ani nr. 153 de fete din Capitală a primit o scrisoare de la învățătoarea Tao Shu-fan, din R. P. Chineză. Această scrisoare — un răspuns la salutul adresat de tovarășă Artin femeilor din China cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii — este încă un semn al prieteniei tot mai strîns care unește femeile muncitoare din lagărul socialismului și al păcii.

Iată ce spune învățătoarea Tao Shu-fan în scrisoarea ei: „Mulțumesc pentru salutul trimis femeilor din China și mie personal, cu prilejul Zilei Internaționale a Femeii. Vreau să profit de acest prilej pentru a trimite salutul meu femeilor din R.P.R., care participă la construirea socialismului în țara lor și luată pentru o pace trancă în lume.

Muncesc pe ogorul școlii de 33 de ani. Mi-am început activitatea la școala elementară nr 2 de pe lângă școala pedagogică din Pekin, unde lucrez și astăzi. Mă numesc Tao Shu-fan. Am 56 de ani. Sotul meu este funcționar public. Unul din copii urmează o școală medie, ceilalți e artiști.

Școala unde lucrez este aflată în districtul Hsiang-Pekin, nu departe de centrul orașului, fiind frecventată de peste o mie de copii. În fiecare dimineață auz risul lor zăbobe, cîntecele lor vesele, gîsurile lor cristaline. Copiii noștri știu prea bine că agresivitatea și războiul nu adus lumii numai nenorociri. Datoria mea, ca și a tuturor învățătoarelor din țara noastră, este să-i instruiască să-și educe pe acești copii, să-i formeze din ei celdeni devotați patriei.

Nu am avut niciodată schimb de scrisori cu cineva din străinătate, dar încă cu femeile din România, la o depărtare de mii de mile! Știu că România este o țară unde poporul, asuprit și maltrat în trecut, șiă acum în pictorește sale proprii, că este o țară unde poporul muncitor, ca și poporul nostru, trăiește astăzi o viață liberă. Țările

Școala, factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări în grădina de legume

În această perioadă cadrele didactice trebuie să răspîndească în rândurile oamenilor muncii de la orașe și sate cunoștințele agrotehnice înaintate cu privire la cultivarea legumelor menite să asigure producții timpurii și bogate.

Acum se construiesc răsădnicile și încep semănatul legumelor timpurii, care sînt mai prețioase la căldură și cu o perioadă de vegetație mai lungă: tomatele, ardeii, pălăgelele vinete etc. Acestea se scamănă prin mîna de timpuriu în răsădnic și numai după ce vremea se încălzește sînt plantate în cîmp.

Locul ales pentru răsădnic trebuie să fie aprat de vînt, luminat de soare în tot cursul zilei, neted, situat departe de șira de paie și magazine, pentru a fi ferit de atacul șoarecilor. Răsădnicile se așează în partea de sud a clădirilor, la adăpostul unui gard viu sau al unei plantații.

Pentru amenajarea unei răsădnicii avem nevoie de tocuri de scîndură, rame cu geamuri, pămînt, nisip, mîrișă și în special bălegar proaspăt (nefermentat) sau alte materiale organice (frunziș de copaci, paie, gunoale de gospodărie) care produc căldură prin fermentare. Bălegarul de cal este cel mai indicat, deoarece prin fermentarea lui se produce în răsădnic o temperatură mai ridicată și care durează mai mult timp.

Locul pe care se așează răsădnic trebuie curățat de zăpadă. El va fi acoperit cu un strat de paie sau bălegar uscat, gros de 8-10 cm., cu scopul de a izola bălegarul din răsădnic de pămîntul înghețat și a-l feri de răcire. Apoi bălegarul va fi așezat în straturi groase de 15-20 cm. și bălăt cu furcă, pentru a nu rămîne goluri în masa sa. De înălțimea patului de bălegar depinde temperatura ce se realizează în răsădnic, precum și perioada cît durează. Un pat gros de 70-80 cm. produce o temperatură de 25-30°C și care durează 40-45 de zile (răsădnic cald). La o grosime a patului de bălegar de 50-60 cm. se realizează o temperatură de 16-20°C (răsădnic semicald).

Lățimea patului de bălegar este de 2,5 m. Peste el se așează tocul, de 1,5 m lățime, limitat în părți de paturi de bălegar late de cîte 0,5 m. Un toc de răsădnic are dimensiunile normale de 4 m / 1,5 m și se confecționează din scîndură de brad de 4 cm. grosime și 25-30 cm. lățime. Înainte de instalare, tocurile și ramele de geam trebuie dezinfectate fie cu zeamă bordeleză 2%, fie cu formalină 4% (300-400 gr la 100 litri apă) sau cît lapte de var.

În cazul cînd se produc răsăduri în cantități mai mari, tocurile se așează pe mai mult rînduri, cap la cap, cîte 4-5 pe un rînd, lăsîndu-se între rînduri o potecă de 0,5 m.

După așezarea tocurilor, pe poteci și în jurul tocurilor de la margine se pune un

strat de bălegar proaspăt, de 20-30 cm. grosime, pentru a menține căldura în interiorul răsădnicii. Tocurile trebuie acoperite cu ramele de geam, peste care se pun rogojinii sau obloane de scîndură. După 4-5 zile bălegarul se încinge și se așează. Se ridică ramele și, acolo unde se observă denivelări ale patului, se pune bălegar proaspăt. Tot acum se introduc și pămîntul, într-un strat gros de 10-12 cm. pentru răsădnicile ce vor fi repicate și 15-18 cm. pentru cele ce nu vor fi repicate.

Ținînd seama de pretențiile față de sol ale diferitelor legume cultivate în răsăd, pămîntul ce se introduce în răsădnic trebuie alcătuit din amestecuri diferite. Astfel, pentru tomate, pălăgele vinete, ardei se va face un amestec din două părți mîrișă, o parte pămînt de țelină și o parte nisip. Pentru varză, gulii, conopidă, amestecul va fi alcătuit din trei părți pămînt de țelină, o parte mîrișă și o parte nisip.

Pentru a se obține răsăduri mai viguroase și apoi plante care să fructifice mai devreme, adăugăm la amestecul de pămînt și îngrășăminte chimice — 7 gr superfosfat, 1 gr azotat de amoniu și 1 gr sare potasică pentru fiecare kilogram de amestec.

După introducerea pămîntului, tocurile trebuie acoperite cu rame de geam și rogojinii. După 5-6 zile, timp necesar pentru încălzirea uniformă a stratului de pămînt, semănăm.

Este bine să semănăm în rînduri. Pentru aceasta marcăm cu un marker rîndurile, la 0,5-1 cm. adîncime. Distanța între rînduri este de 4-5 cm. cînd se aplică replantul și 8-10 cm. cînd răsădul nu va fi repicat. Pe rînd, semînțele se repartizează la 1-3 cm. una de alta. După semănăt, șanțurile se nivelează, iar semănătura se așează ușor cu o scîndură, după care se acoperă cu un strat subțire de mîrișă cernută prin sită, se udă cu apă călduță și se acoperă cu geamuri, peste care se pun rogojinii sau obloane.

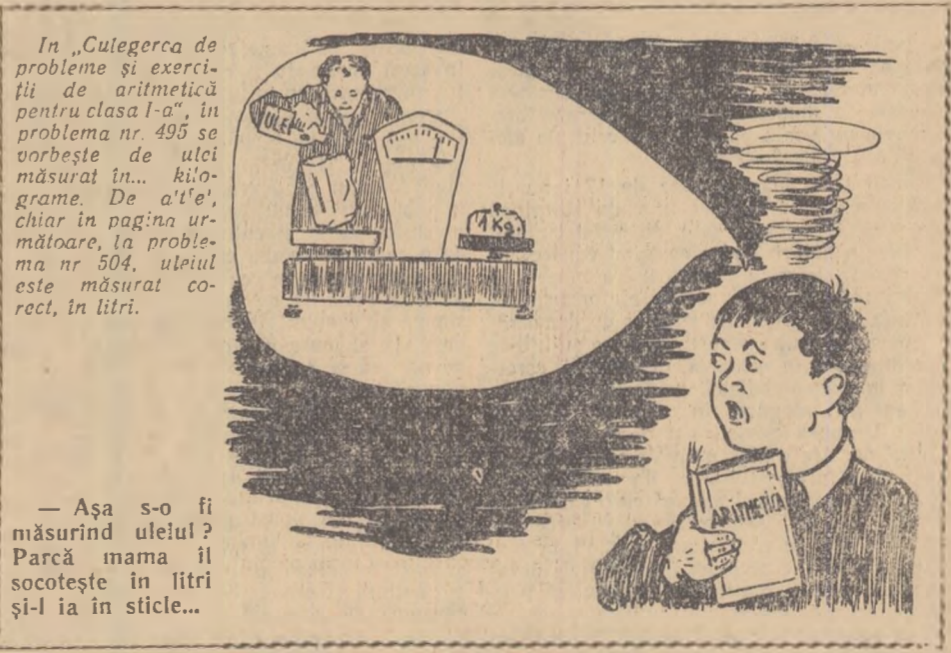
Agrotehnica avansată sovietică a pus la îndemîna cultivatorilor de legume o nouă metodă de producere a răsădurilor, în ghivece nutritive. Acestea se confecționează cu ajutorul unor mașini speciale, din diferite amestecuri de pămînt, după ce înțele legumelor. Semănatul se face în mod obișnuit, iar răsădurile sînt repicate în ghivece, după ce a acestea au fost puse în răsădnic pe un strat de pămînt mai subțire, de 6-8 cm.

Timpul semănăturii în răsădnic este în funcție de regiune, secra cultivată și sistemul de cultură aplicat precum și de condițiile climatice ale anului respectiv.

De felul său se respectă aceste reguli la amenajarea răsădnicilor și la executarea semănăturii deplină în mare măsură obținerea unor răsăduri de calitate superioară și apoi, în cîmp, obținerea unei recolte bogate.

Ing. IOAN I. CIOLCA

Redacția și administrația: București str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Școltești „I. V. Stalin” București, Piața Școltești



— Așa s-o fi măsurînd uleul? Parcă mama îl socotește în litri și-l ia în sticle...

INA BERCEA